

9,19Azt mondd majd nekem erre: »Akkor miért büntet mégis? Hiszen ki állhat ellen az ő akaratának?« 20Ember! *Inkább ki vagy te*, hogy perbe szállj Istennel? Vajon kérde-e az edény a formálójától: »Miért alkottál engem ilyennek?« (Iz 29,16) 21Nincs-e a fazekasnak hatalma az agyag fölött, hogy ugyanazon anyagból az egyik edényt tisztos célra készítse, a másikat dicstelenre? 22*Mi van akkor, ha Isten úgy akarta haragját megmutatni és a hatalmát megismertetni, hogy nagy türelemmel hordozta a harag edényeit, amelyeket kárhozatra szánt, 23illetve hogy megismertesse dicsőségének gazdagságát az irgalom edényein, amelyeket dicsőségre szánt,*

24*minket*, akiket meghívott nemcsak a zsidók, hanem a pogányok közül is? 25Ahogy Ózeásnál mondja: »Aki nem népem, azt népemnek fogom hívni, és a nem kedveltet kedveltnek«. (Óz 2,25k) 26És akkor ez lesz: »Azon a helyen, ahol azt mondták nekik: Ti nem vagytok népem, ott az élő Isten fiainak hívják majd őket«. (Óz 2,1) 27Izajás pedig fennen hirdeti Izraelről: »Ha Izrael fiainak száma annyi lesz is, mint a tenger fővénye, csak a maradék üdvözülni. 28Szavát ugyanis beteljesíti és sietve végrehajtja az Úr a földön«. (Iz 10,22-23) 29Amint előre megmondta Izajás: »Ha a seregek Ura nem hagyott volna nekünk utódot, úgy jártunk volna, mint Szodoma, és olyanok lettünk volna, mint Gomorra«. (Iz 1,9)

30Mít mondjunk tehát? Azt, hogy a nemzetek, akik nem jártak a megigazulás útján, elnyerték a megigazulást, mégpedig a hitből való megigazulást. 31Izrael ellenben törekedett a megigazulás törvényére, mégsem érte el a törvény célját.

32Miért? Mert nem a hit, hanem a tettek által akarta azt elérni. Megbotlottak a botlás kövében, 33amint írva van: »Íme, Sionban leteszem a botlás követ és a botrány szikláját, és senki sem szégyenül meg, aki hisz benne«. (Iz 28,16)

10,1Testvérek! Szívemből kívánom és könyörgök Istenhez az ő üdvösségükért. ²Mert tanúságot teszek mellettük, hogy megvan bennük a buzgóság Istenért, de ez a nem ismerők buzgósága. ³Nem ismerték *meg* ugyanis az Istentől való megigazulást, s a magukét igyekeztek helyébe állítani; nem vetették alá magukat az Istentől való megigazulásnak. ⁴Pedig Krisztus a törvény végcélja, mindenkinek a megigazulására, aki hisz.

⁵Mózes ugyanis azt írja a törvényből eredő megigazulásról: »Az ember, aki teljesíti azt, élni fog általa«. ([Lev 18,5](#)) ⁶A hitből eredő megigazulásról pedig így szól: »Ne mondd szívedben: Ki megy föl az égbe?« – tudniillik, hogy Krisztust lehozza. ([MTörv 30,12](#)) ⁷Vagy: »Ki száll le az alvilágba?« – tudniillik, hogy Krisztust a halottak közül visszahívja. ([Zsolt 107,26](#)) ⁸Az Írás viszont mit mond? »Közel van hozzád az ige, a szádban és a szívedben«. Ez tudniillik a hit igéje, amelyet hirdetünk. ([MTörv 30,14](#)) ⁹Ha tehát a száddal vallod, hogy »Jézus az Úr!«, és a szívedben hiszed, hogy Isten feltámasztotta őt a halottak közül, üdvözülsz. ¹⁰A szív hite megigazulásra, a szájjal való megvallás pedig üdvösségre szolgál. ¹¹Az Írás ugyanis azt mondja: »Mindaz, aki hisz benne, meg nem szégyenül«. ([Iz 28,16](#)) ¹²Nincsen ugyanis különbség zsidó és görög között, mert mindnyájuknak ugyanaz az egy Ura van, aki bőkezű mindazokhoz, akik segítségül hívják őt. ¹³Mert mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét, üdvözülni. ([Jo 3,5](#))

¹⁴De hogyan hívják segítségül azt, akiben nem hisznek? S hogyan higgyenek abban, akiről nem hallottak? S hogyan halljanak, ha nincsen, aki hirdesse? ¹⁵S hogyan hirdessék, ha nem küldték őket? Amint meg van írva: »Milyen gyönyörűségesek azok lábai, akik a jó hírt hirdetik!« ([Iz 52,7](#)) ¹⁶De nem mindnyájan fogadták engedelmisséggel az *evangéliumot*. Azért mondja Izajás: »Uram, ki hitt annak, amit hallott tőlünk?« ([Iz 53,1](#)) ¹⁷Eszerint a hit hallásból van, a hallás pedig Krisztus szava által.

¹⁸De kérdem én: Talán nem hallották? Sőt, ellenkezőleg: »Hangjuk elhatott az egész földre, s beszédük a földkerekség határaitra«. ([Zsolt 19,5](#)) ¹⁹Vagy kérdem én: Talán Izrael nem értette meg? Mózes mondja először: »Versengésre indítalak benneteket azok ellen, akik 'nem népem', és oktalan nép által haragra ingerellek titeket«. ([MTörv 32,21 G](#)) ²⁰Izajás bátran kimondja: »Megtaláltak engem, akik nem kerestek, és kinyilvánítottam magam azoknak, akik nem kutattak utánam«. ([Iz 65,1](#)) ²¹Izraelhez azonban így szól: »Kitártam kezemet egész nap a hitetlen és ellenszegülő nép felé«. ([Iz 65,2](#))